

Látjátok, kedves gyermekeim, nemcsak a háboruban, de a békés életben is hősöknek kell lennünk. Tegyetek ti is úgy, mint Gaál György tanító ur tett és hogy emléket, nemes tettét el ne feledjük, kitesszük arcképét és azt az osztályt, amelyben tanított, most emléktáblával jelöljük meg s elnevezzük Gaál György-teremnek.

Ima és a bánattól sujtott családtagok üdvözlése után az önfeláldozó hős tanító árvája, Miklós, iskolánk kedves, volt tanítványa köszönte meg a megható megemlékezést.

Utána a magasabb osztályok növendékei kivonultak a kertbe, elültették az emlékfát s azt Gaál György emléktáblával jelölték meg.

A kegyeletos ünnepséget felhasználtuk fogalmazási feladat iratására s hisszük, hogy tanítványaink lelkében kitörülhetetlen nyomot hagyott az iskola közszeretetlen állott, felejtethetlen példát adó, volt tanítójának önzetlen, önfeláldozó tette, nemes cselekedete.

Ugy érzem — függetlenül attól, — ismerték-e vagy nem, Gaál György tanítót, szerte az ország minden iskolájában adódik alkalom, hogy a tanítás keretében, akár előkészítésnél, akár alkalmazásnál elmondjuk e megrendítő, lelket mélyen megrázó hősi cselekedetet, e szomorú kötelességteljesítést, amely egészen a halálig kísérté boldogult katonáinkat. Ez a történet bizonyosan megtanít sokakat arra, hogy „első szóra szótfogadj!”

Budapest.

Barabás Ilona.

Elesett hősök ébredjetek...

Ébredjetek, kik százezer csatában
Hiába haltatok meg e szent honért,
— Testvérek, hősök, katonák —
Tinéktek adjuk a halált!

Ébredjetek, ha majd az új csatákra
Szólit bennüket a rézkürtök szava,
— Testvérek, hősök, katonák —
Majd akkor jöjjetek haza!

Segítsetek a végső győzelemre,
Mert vagy ismét naggyá s boldog lesz honunk,
— Testvérek, hősök, katonák —
Vagy érte mi is — meghalunk!

vitéz Rózsás József.

(Négyeskarra megzenésítette Sásdyné Schack Manka és Kern Elemér alezredes.)